

a Mi lapunk

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugdíjasainak Országos Szövetsége kiadványa

Online

A világiárvány miatt életbe léptetett korlátozások miatt nem tarthatók rendezvények, ezért 2021. február 18-án dr. Sors László, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vezetője az idei évertékelőjét online formában mondta el az intézmény munkatársainak. Meghívást kapott dr. Kaizinger Tibor, a NAV Nyugdíjasainak Országos Szövetsége elnöke is, aki a szövetség Mátyás utcai irodájából követte figyelemmel a beszédet.

Az évertékelőről a következő sajtóközlemény jelent meg:

Járványhelyzetben is stabilan működik az adóhivatal

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal célja a szabályos adózás támogatása és nem a bírságolás – hangsúlyozta 2020-ról szóló évertékelőjében a NAV vezetője. – Az ellenőrzések jelentős része támogató jellegű, a klasszikus adóvizsgálatok aránya hét százalékra csökkent. A NAV munkatársai a digitalizált információs rendszerekben ma már azt is látják, hogy melyik adózóhoz milyen eljárást kell rendelniük – mondta Sors László.

A NAV évertékelő értekezletét a pénzügyminiszter videóüzenete nyitotta. Varga Mihály úgy fogalmazott: 2020 márciusa Magyarországon is a gazdasági növekedés szinte példátlanul hosszú időszakát törte meg. Az adatok azt mutatják, hogy a gazdasági visszaesés nagyobb, gyorsabb és pusztítóbb az 1929-es nagy gazdasági világválságban tapasztaltaknál. Ami akkor három év alatt következett be – tőzsdei zuhanás, hitelpiacok befagyása, elbocsájtások, gyárleállások – most néhány hét alatt végbement. A magyar gazdaság számára ez azt jelenti, hogy a tavalyi évre 5-6 százalék közötti visszaeséssel kell számolnunk. A kormány gazdaságpolitikai elvei azonban most sem veszítették érvényüket. Továbbra is a munkahelyteremtés, a gazdasági fejlődés, a családok támogatása áll a középpontban – mondta a pénzügyminiszter.

Sors László, a NAV vezetője egyebek mellett arról beszélt, hogy a fennállásának tizedik évében járó adó- és vámhivatal nemzetközi viszonylatban is jelentős digitális fejlesztései – a gépek közötti kommunikáció, a mesterséges intelligencia alkalmazása – az állampolgárok és a vállalkozások adózásának egyszerűsítését szolgálják. Szerepük egyrészt az, hogy megkönnyítsék az évi mintegy 25 millió adózói bevallás és kötelező adatszolgáltatás folyamatát, másrészt valós idejű információkkal szolgáljanak a gazdasági eseményekről. Ugyanakkor ezek az eszközök garantálják az állam és a tisztességes vállalkozások kárára működő, súlyos gazdasági bűncselekményeket elkövető bünszervezetek kiiktatását is. A vállalkozások digitalizálásában is felhajtó erőként működő hivatali megoldások a járványhelyzetben is biztosítják a NAV stabil működését, ami az állami bevételek garanciája. 2020-ban az ügyfélszolgálati kapcsolatokban az elektronikus csatornák domináltak, 33 százalékkal csökkent a személyes ügyintézés és csaknem 80 százalékkal többet hívtak telefonon a hivatal munkatársait, mint az előző évben.

A kormányzati adókönyvtések végrehajtásán túl, az átmeneti szabályokhoz alkalmazkodott hivatal, jelentős adatvagyona alapján szektorokra bontva képes mérni és bemutatni a gazdasági szereplők járványhelyzeti reakcióit, a bajba jutott vállalkozások nehézségeit is. A NAV által kezelt bevételekből – ami az államháztartás adójellegű bevételeinek 94 százalékát teszi ki – pontosan látszik, hogy az áfából, a járulékokból és a szociális hozzájárulási adóból a vártnál kevesebb bevétel származott az elmúlt évben.

A gazdasági visszaesés és az adókönyvtések ellenére tavaly mintegy 2 százalékkal több volt a NAV bevétele, mint 2019-ben. Ebben a hivatal teljesítményén túl komoly szerepe volt az adópolitikának és a gazdaság szereplőinek is. 2020-ban 15 ezer 813 milliárd forint folyt be az adó- és vámhivatalhoz, ami mintegy 94 százaléka a kormány által még a járványhelyzet előtt tervezett bevételnek. 2021-ben 17 ezer milliárd forint beszedése a cél – mondta évertékelőjében Sors László, a NAV vezetője.

A látszat ellenére nem állt meg az élet a NAV Nyugdíjasainak Országos Szövetsége háza táján a pandémia idején sem. Folyamatosan működik a titkárság, dolgozik a gazdasági felelős, segélyosztását nem függesztette fel a Kuratórium, valamint a Szociális és Kegeleti Bizottság, végzi munkáját a Jelölőbizottság, szorgalmasan töltögetik az olvasnivalót szerkesztőink a honlapra és a Facebookra, megjelenik *A Mi Lapunk*.

Szezonnyitásra készül az elnökség is a szövetség éves programjainak előkészítésével. A pandémia miatt, elkerülendő a kockázatos személyes találkozást, különleges körülmények között hívta össze dr. Kaizinger Tibor elnök az év első elnökségi értekezletét február 10-én. A NAV NYOSZ történetében először alkalmaztuk az internet által lehetővé vált videókonferenciát, ezt a korszerű és jelenleg legbiztonságosabb kommunikációs módszert.

Legfontosabb téma most a tisztújító küldöttértekezlet volt, amelyre már a kluboknak is lesznek feladataik a küldöttek megválasztásával. Hogy a tervekből mi, hogyan fog megvalósulni, az a koronavírus-járvány alakulásától függ, miként a tavalyi küldöttértekezlet is már szokatlan időben és körülmények között zajlott le.

TISZTÚJÍTÁS ELŐTT

A csoportkép 2017-ben készült Pászeréten, az éppen leköszönő elnökségről. Akkor is voltak jelentős változások, hiszen többen bejelentették visszavonulásukat, mint ahogy az előttünk álló tisztújító küldöttgyűlésen is így lesz. Az ott megválasztott elnökség tagjai közül időközben végleg elveszítettük Tánzos Imrét, Géczy Attilát, Nagy Gyulát és Netye Mihályt. Ismert, hogy kettévált az észak-magyarországi régió, mivel nem akadt vállalkozó az addigi régiófelelősi feladatok folytatására. Bízunk benne, hogy a miskolci, az egri, a balassagyarmati és a salgótarjáni klubok mind a hatan továbbra is a NAV NYOSZ aktív tagjai maradnak!

Észak-Alföld

Régiófelelős:

Nagy Gyula 2017–2020

Varga István 2020–2021

A régióhoz öt klub tartozik. Ebből három vámklub (záhonyi, nyíregyházi, és szolnoki) egy adóügyi klub (nyíregyházi), míg a debreceni klub vegyes. Ott egy klubba tömörültek a vám- és az adóügyi nyugdíjasok. Mondhatni, igen jól megférnek egymással. A debreceni adóügyi klub ugyanis a vezetőjük halála miatt a megszűnés mellett döntött. A tagság egy része azonban elkezdte a vámosok programjait látogatni, végül csatlakoztak, így országos szinten egyedülálló módon vegyes klubként működik a közösség.

A klubok elsődlegesen a saját kereteiken belül tartják meg rendezvényeiket. Nem jellemző, hogy valamely más klubbal közösen rendeznének összejöveteleket, közös programokat, ha csak a régiófelelős nem szervez ilyet. Az elmúlt időszakban erre több esetben is sor került. Mindegyik helyszínre a Nyíradonyi Európa Park volt. 2018-ban rendeztük meg az országos főzőverseny területi selejtezőjét, míg 2019-ben a NAV NYOSZ Első Észak-alföldi Régiós Találkozóját. 2020-ra terveztük a második régiós találkozót, azonban ez az ismert vírushelyzet miatt elmaradt. Nagy Gyula régiófelelős halála is beárnyékolta az elmúlt évet. Mindkét eddigi rendezvényen a régió összes klubja képviseltette magát.

A klubok saját rendezvényei elsősorban klubfoglalkozások keretében történő összejövetelek, beszélgetések, névnap megemlékezések, évbúcsúztató összejövetelek, illetve igen kedveltek a kirándulások. Legtöbbször egynapos kirándulásokat szerveznek, de többször is előfordult, hogy 3-4 napot is együtt töltöttek nyugdíjasaink. Igazából ekkor tud jobban összekovácsolódní a csapat. Sajnos Szolnokon nem sikerült az adóügyi klubot létrehozni. Nem volt rá igény, illetve nem találtunk olyan személyt, aki össze tudná fogni a társaságot. De azért nem adjuk fel! A nyíregyházi vámklub esetében is eléggé sanyarú a helyzet, egyre kevesebben vannak, és nem találnak megfelelő utánpótlást.

Az utánpótláshelyzet más klubok esetében is problémás. Úgy néz ki, hogy a volt kollégák érdektelenekek, nem tartják fontosnak. Nagyon sok esetben a személyes beszélgetés sem győzi meg őket, egyfajta sértődöttség uralja el a lelküket, és ezt kivetítik a nyugdíjasklubra is. Más, egyéb irányú elfoglaltságra hivatkozással is hátrítják a klubélethez való csatlakozást. Pedig

nem tudják, mit veszítenek! A régi, közös emlékek felelevenítése, az együtt szerzett új élmények színesebbé teszik lelkünket, gazdagabbá varázsolják hétköznapijainkat. Az elkövetkezendő időszak fontos feladata, hogy a vám- és az adóügyi klubokat közelebb kell hozni egymáshoz! Ezt mindenkinek meg kell értenie, és magáévá tennie, hogy csak együtt juthatunk előre. Ha nincs is közös múltunk, a gondolatainkat és a ténykedéseinket a közös jövő határozza meg.

Varga István
régiófelelős

TISZTELT OLVASÓINK!

A mindenki által jól ismert körülmények miatt szinte megállt az élet klubjainkban, elmaradtak az év végi nyugdíjas-találkozók, a közösségi életre nincs lehetőség. Nem számíthatunk a Szövetségről szóló cikkekre, tudósításokra. Felmerült az is, hogy *A Mi Lapunk* márciusi száma ne jelenjen meg.

Szorult helyzetben azonban előjönnek a mentő ötletek. Mivel most bőven lesz helyünk, használjuk ki a „lehetőséget”, és mutassuk be azokat a nyugdíjasainkat, akik olyan tevékenységgel töltik idejüket, amely teljesebbé teszi életüket! A Titkárságon keresztül segítséget kértünk és kaptunk a klubvezetőktől, akik javasoltak ilyen személyeket. Köszönet a közreműködésükért! Nem is fért be mindenki a márciusi lapba, ezért terveink szerint a továbbiakban folyamatosan jelentetjük meg a többi bemutatkozót, és várjuk mindazokat, akik eddig még nem jelentkeztek. Köszönjük nekik is, hogy megmutatják, miként találták fel magukat az aktív munka befejezése után.

Amióta szerkesztője vagyok a lapnak, még nem volt rá példa, hogy a régiófelelősöket megkérdeztük volna a munkájukról e hasábocon. Most erre is sor kerülhet, a tisztújító küldöttgyűlés előtt ez különösen aktuális téma.

Végére hagytam egy fontos információt. Ezúttal *A Mi Lapunk* nem nyomtatjuk ki, csak digitálisan jelenik meg a honlapon. Az eddigiektől eltérően most nem a márciusi, hanem majd a júniusi lapban jelenik meg a NAV NYOSZ elnökének értékelése, amely reményeink szerint már papír formátumban is eljut olvasóinkhoz.

Üdvözlettel:

Bogschütné Gados Júlia
szerkesztő

Mindenkire szükség van!

1975-től 2009-ig járt be sikeres pályát a Vám- és Pénzügyőrség hivatásos állományában. Számos döntésének egyikeként 2009-ben, ötvenhat évesen – szerinte korán – hozta meg azt a bölcs döntést, hogy nyugdíjba vonul. Csakhogy ami másnak a visszavonulás, az neki egy – sőt két – új lehetőség kapuján való belépést jelentett. Levezetesként ugyanis hat évig még az IPA NAV Tagozatának titkára, majd ezt is odahagyva 2015-től a Baji Német Nemzetiségi Hagyományörző Egyesület elnöke. Ő dr. Major Mária nyugállományú alezredes.

Ebben a szerepkörében találta meg azt az inspiráló közeget, hasznos elfoglaltságot, ami visszaterelte a gyökereihez, identitásához, örömet szerez másoknak és ő maga is jól érzi magát.

Elnökké választása után első sikere volt, hogy az akkori gyér, konkrétan huszonnégy fős tagságot rövid időn belül megháromszorozta.

Napjainkban sikeres vegyes kórusuk, két tánccsoportjuk van, és ifjúsági tagozatuk. Együttműködési szerződést írtak alá a helyi óvodával, általános iskolával, egyházközséggel. Mindhárom közösségben visszatérő, szorosan a nemzetiségi hagyományokra épülő, mégis új ötletekkel gazdagodó közös programokat szerveznek. 2019. adventjében, amikor még szabad volt a gyülekezés, a baji hegyoldalban élő betlehemet, betlehemi játékokat szerveztek az ország távolabbi tájegysége hagyományai szerint is. Az esemény megmozgatta az egyházközséget, az iskolásokat, a falu ügyes kezű barkácsolóit, de még azokat is, akik élő jószágokat kölcsönöztek a három sátor díszletéhez. Az esemény közel s távolról sok látogatót vonzott, csak úgy visszhangzott a vidék a németül, magyarul énekelte egyházi énekektől.

A Baji Német Nemzetiségi Hagyományörző Egyesület kórusa és tánccsoportjai meghívást kapnak a környék településeinek

rendezvényeire, és Bajon is fogadják ünnepi alkalomkor a hasonló együtteseket.

Dr. Major Mária megtalálta a számítását, örömeit lelke lett az egyesületnek. Szervező tevékenysége mellett mai napig is énekel a kórusban, illetve szólístaként kíséri saját magát tangóharmonikán.

Céljai között szerepel: intenzíven, hatékonyan jelen lenni az óvodások, iskolások intézményen kívüli életében, elplántálni a gyermekekben a kulturális és hagyományörző büszkeséget, ápolni a német nyelvtudást, megtartani az egyházi ünnepeket, eszerint is élni, mindezt természetesen önkéntes, vidám és aktív közösségben.

Az elnök asszony jelenlegi társadalmi működésében hasznát veszi az összes, a pénzügyőrségnél, a Rendőrtiszti Főiskolán majd a jogi egyetemen, a szakmai pályafutás összes hierarchiájában szerzett tapasztalatát. Alapszabályt, pályázatot ír, műsorokat tervez és szervez, kapcsolatokat keres és tart fenn, utazást és fellépőruhát intéz, tárgyal.

Büszkék vagyunk, hogy dr. Major Máriát kollégánknak mondhatjuk, s hogy közel harmincöt év pénzügyőrségi szolgálat után is értelmes célokban teljesíti ki tehetségét.

Untener Erika

Saját stílus

Évek óta foglalkozom amatőr módon az ipar- és képzőművészettel. Szerencsémre Honty Márta és Bors István kortárs művészek szakkörébe járhattam. Sok különböző technikát sikerült

megismernem, így a batikolást, zománcot, vízfestést, pasztellképet, mintázást, plakettet és kisplasztikát. Első munkahelyem a helyi Fazekas Iparművészeti Szövetkezetnél volt. Itt dolgoztam díszítőként, habán mázas festést, népi iparművészeti tárgyakat készítettem. Később az érdeklődésem más terület felé vitt (informatika...).

A Kaposvári NAV hivatalánál húsz évig dolgoztam, innen mentem nyugdíjba 2015-ben, majd lettem a kaposvári NAV nyugdíjasok klubjának tagja.

Először jó pár éve a férjemtől kaptam karácsonyi ajándékként üvegfestékeket. Azóta festek üvegre (különböző üvegeket, mécseket, hűtőmágneseket, ékszeret, mandalákat, képeket). Kedvenc témáim: a természet, a virágok, a mandalák, de mást is szívesen lefestek. Ezt a módszert autodidakta módon sajátítottam el, és alakítottam ki saját stílusomat. A képeket festés előtt előrajzoltam, majd kontúr és festés következik. A telt, élénk színeket és aprólékos dolgokat szeretem. A festés kikapcsol és feltölt.

Tagja vagyok a kaposvári Szabadművészeti Társaságnak, ahol önkénteskedem (különböző önkormányzati rendezvényeken gyerekeknek arcfestést, illetve mintázást csinállok). Kiállításom is volt már többedmagammal a Társaság szervezésében 2018., 2019., 2020. évben a város AGÓRA Szabadidő Központjában, a Megyei Könyvtárban és a Töröcskei Művelődési Központban.

Sokszor gondoltam rá, és már be is szereztem vásznat, festékeket, állványt, hogy akril, illetve olajképeket fessek. De az üvegfestés még mindig rabul ejt, még mindig tartogat számomra érdekes témát, és még van tervem ebben a technikában.

Bánfalvi Nándorné (Geróházi Beáta)

Útkeresés

Nátor Istvánné vagyok, a leánykori nevem Guller Ágota. 1949-ben születtem Békéscsabán. Budapesten, a Számviteli Főiskolán szereztem alap-, majd szakközgazdászdiplomát, munka mellett az okleveles könyvvizsgálói képesítést. 1983-tól helyezkedtem el a NAV jogelődjénél a PM Ellenőrzési Főigazgatóság Békés Megyei Igazgatóságánál revizorként, majd 1988-tól 2012-ig ellenőrzési osztályvezetőként végeztem munkámat. Kormánytisztviselőként közel harminc év után, mint középvezető mentem nyugdíjba. Két lányom és három fiúunokám van.

Festeni csak általános iskolában tanultam. Emlékszem, hogy a barátaink emlékkönyvébe rózsákat, szegfűket festettem. Úgy tanultam tovább, hogy biztos kenyérkereseti lehetőségem legyen, ezért közgazdasági szakközépiskolába mentem, ahol nem volt rajztanítás. Három évvel ezelőtt, nyugdíjasként kezdtem el festeni, ekkor lett annyi szabadidőm, hogy ezt megengedhettem magamnak. Talán soha nem késő! Amatőr festőnek tartom magamat, alkotásaimat a realizmus jellemzi. Az alkotásaim száma

150 körül van. Sok képet elajándékoztam a családnak, a barátoknak, barátainknak, volt kollégáknak. Évekkel korábban már kaptam a lányaimtól egy festőállványt és más dolgokat, de akkor még időhiánnyal küzdöttem. Az internet sokban hozzásegített egy alap tudásanyag megszerzéséhez.

A férjem, a családom biztatott, s nekem meg tetszett, hogy valamit létrehozok. Amikor csak tehetem, festek. Kikapcsol, mert olyankor csak erre koncentrálok. Viszonylag sokat festek, és mindig türelmetlenül várom, mikor vehetem újra és újra kezembé az ecsetet. Amikor egy kép elkészül, még napokig nézegetem. Nehezen engedem el. Arra törekszem, hogy legalább én magam meg legyek vele elégedve. Azt hiszem, hogy technikai fejlődés látszik az alkotásaimon.

Önkifejező eszköz nekem a festészet, de még keresem önmagam, harcolok magammal. Keresem azt az utat, ami saját egyéni látásmódommá válhat. Autodidakta módon szerzem továbbra is ismereteimet. Emiatt van némi hiányérzet bennem, mert ez önmagában nem elég. Részt vettem egy jobb agyféltekés rajztanfolyamon, ami nagyon hasznos volt. Nézek festővideókat, hogy bővüljön a tudásanyagom.

Szeretnék alkotótáborba eljutni, ahol közismert festőművésztől tanulhatok, és személyes tapasztalatokat szerezhetek egy művészeti hódoló közösségben. Folyamatosan tanulok azzal, hogy újabb és újabb képet festek. Már sokkal magabiztosabb vagyok. Eddig elsősorban tájképeket és csendéleteket

festettem, de próbálkoztam portréval is. Olajjal, akrillal, vászonra, farosra dolgozom, az ecset mellett használom a festőkést is. Kezdetben kisebb méretű képeket festettem, most már jobban szeretek nagyobb méretűvel dolgozni. Szeretek fotózni, sokszor a saját fotó alapján festek. Eljárok festők kiállításaira, amit sajnós korábban nem tettem.

Amióta festek, jobban megfigyelek dolgokat, elsősorban a természetet, rácsodálkozom a felhőkre, az őszi fák leveleinek színére, a virágok szépségére. Ebből alakult ki az a sokszínű világ, ami a témaválasztásomat jellemzi. Imádom az intenzív színek vibráló hatásait, azokat a dinamikákat, melyeket ezekkel elérhetek a képeimen. Színes lett az életem. Hálát adok a Jóistennek, hogy ezt elmondhatom magamról!

Eddig két önálló kiállításom volt Békéscsabán. Az elsőre külön meghívtam a volt kollégákat (a nyugdíjascsoportot), és bemutattam az alkotásaimat, megvendégeltem őket. A második kiállításom nagyobb tömeget vonzott, de ugyanúgy eljöttek a volt kollégák, nagy érdeklődést tanúsítottak az alkotásaim iránt.

Örülök, hogy lehetőséget kaptam bemutatkozni A Mi Lapunk olvasói előtt is.

Nátor Istvánné

Közép-Magyarország (adóügyi)

A fővárosi adóügyi klubok (Dél-budapesti, Észak-budapesti, Központi Adóügyi Klub, KAVFIG és Kelet-budapesti) összefogását mint régiófelelős, dr. Bessenyei Gábortól vettem át. E rövid két év alatt részt vettem az elnökségi üléseken, amiről röviden, lényegre törően e-mailben tájékoztattam a klubok vezetőit. A napi kapcsolatot, ha szükséges volt, telefonon, illetve e-mailen keresztül egyeztetettünk, vagy ha kellett, kértem javaslatokat, észrevételeket.

2018-ban egy alkalommal, 2019-ben két alkalommal került sor klubvezetői megbeszélésre. Itt az aktuális eseményeket, a pénzügyi helyzetet, a klubok programjait tekintettük át az aktuális eseményekkel együtt.

Minden klub részt vett a központi rendezvényeken (nyárbúcsúztató, Senior 10 próba), amíg meg lehetett tartani.

Kiemelendő még a Dél-budapesti Adóügyi Klub lövészereny rendezése, ahol szintén több budapesti klub képviseltette magát.

Sajnos a 2020-as évben az ismert körülmények miatt klubvezetői összejövetelekre nem került sor. A szükséges információkat telefonon és e-mailben beszéltük meg.

Varga Sándor
régiónyelős

Amigurumi

Kaspárné Németh Éva alkotásait megtekinthettük már a NYOSZ „Élethosszig alkotva” tárlatán. Ötvenöt éve lételeme a hímzés, foltvarrás, bár végül kötött-horgolt használati, divatcikk és dísz tárgyakkal kötött ki melyeknek családjában van a legnagyobb keletje. Egyetlen lányától ugyanis négy unokának örül – döntetlenül, kettő-kettő lány és fiú.

Koruknak megfelelően mindannyian megkapták a legcukibb rajzfilmfigurákat, divatszínű mellényt, hajpántot, fülvédőt, lábszárvédőt, karkötőt, mikor mire volt szükség és igény. Volt, hogy az egész ovis csoportnak készültek színes baglyok, karácsonyi angyalok. Éva nagy gyermekora óta kézimunkázott, kézügyességét bizonyára édesanyjától örökölte, aki kenyérkeresetként

varrt, kötött a nagymarosi Háziipari Szövetkezet részére. A fonalgombolyítás-tól az öt tűs, norvég mintás kesztyűig a gimnazista lány mindenbe belevágott, és amit elkezdett, azt precízen meg is csinálta. Aktív szolgálata évtizedeiben – Szobon volt pénzügyőr –, is élete része volt a kötés-horgolás, azt vallja: minden napnak legyen valami látszata, eredménye.

Nyugdíjas éveiben – 2004-től – is csak akkor

nyúl könyv vagy keresztretjéveny után, amikor ujjai már elgémberednek a horgolótű szorongatásától. Neki nem „nyugtató”, időtöltés a kézimunka, hanem alkotó tevékenység. Amióta működik a fészbuk, nyolc-tíz kézimunkacsoport tagja, mindegyik oldalt érdeklődve bújja, keresi a kedves mintát, mi több: saját erőből magyarra fordítja az idegen nyelvű mintaleírásokat. Ha az sincs, és nagyon izgatja a figura, megtervezi, kiszámolja magától, hogy is lehetne megvalósítani? Nagy büszkesége, hogy egy Svájcban élő, magyar hölgy által szervezett csoportban – adott minta alapján –, három kezdő szemből felszaporítva lehetővé teszi csipkekendőt kötött.

Legújabb kézimunka világdívat az amigurumi-horgolás, erős, kemény célnából, általában kabalák, állatfigurák készítése. Bár – mondja Éva –, az ízületes ujjai egyre fáradékonyabbak, minden fizikai és lelki ereje visszatér, amikor unokái szobájába lépve látja, milyen katonás rendben, megbecsülten foglalnak helyet ajándékai a polcokon, vagy ha a serdülő nagylány barátnői dicsérettel halmozzák el egy-egy különleges viseletét.

Kaspárné Éva kitaró szorgalma, valóban élethosszig tartó alkotó tevékenysége valóságos művészi kiteljesedés, minden elismerést megérdemlő munkásság, amihez ezúttal is szívből gratulálunk!

untener

Peddignád

Egy kis történelmi áttekintéssel kezdeném. A természetben található anyagokat az ember már az őskor óta igényeinek megfelelően használta, formálta. Hajlítható növényi rostokból tárolókat, szállítóeszközöket, sőt építményeket készítettek. A környezet megfigyelése közben jöhetett rá a fonás titkára, amelyet valószínűsít, hogy a fészekrakó madaraktól lesett el. Később már nemcsak saját célra készítették, hanem kialakult az iparszerű kosárfonás, a 18-19. században. Azóta formálódott az alapanyagok függvényében a kosárfonó kézművesség. Megjegyzem, már ezt is gépesítették, de az nem annyira precíz és egyedi, s nyilván az ára is alacsonyabb.

Én hogy miként kerültem kapcsolatba a kosárfonással? A kézművesség valahol minden emberben benne van, csak mindenkinél jön felszínre. Már fiatalkoromban, anno még általános iskolásként volt még kézimunkaóránk (amit akkor nem értékeltem annyira, de szerettem), tanultunk varrni, hímezni, horgolni. Ami a mai oktatás hiányossága, a tizenkét éves unokám úgy tud gombot felvarrni, hogy egy nyári szünetben én tanítottam meg neki... Már a kosárfonással is ismerkedünk.

Belevetettem magam 18 éves koromban a hímzésbe. Varrtam kalocsait, matyót, később kötöttem, gobleineztem, keresztöltéses terítőket, párnákat készítettem. Édesanyám horgolt. Terítőket, csoda szép blúzokat, ru-

hakat készített, úgy gondolom, talán tőle is hoztam a kézimunkázás szeretetét. Aztán a lányom is nagyon ügyes, sok mindent kézműveskedik ő is.

Nagy álmom volt a kosárfonás elsajátítása. 2015-ben beiratkoztam kosárfonó tanfolyamra, két kurzust csináltam, ahol megtanultam az alapokat. Kosárfonó fűzből tanultam, de utána áttértem a peddignádból való fonásra. Tettem ezt azért, mert a fűzfavesszőből való fonáshoz, erős kéz, csukló kell. Nem véletlen, hogy főleg a férfiak űzték ezt a mesterséget. Nekem többször volt inihüvelygyulladásom, ezért kerestem egy más anyagot, hogy a fonásról ne kelljen lemondanom. A peddignád őserdei növényi inda. Ezt megmunkálják natúr színűre, aztán lehet festeni is. Jóval kevesebb áztatást igényel, könnyebben lehet hajlítani, formázni. A fonás művészetétől még messze vagyok, van még mit tanulni. A gyönyörű szép copffonások elsajátítása még hátravan.

Mondhatnám nagy szerelem lett ez a tevékenység. Több száz embert ajándékoztam már meg. Ha tudom, kinek készítem, közben rá gondolok, lélekben vele vagyok, és mondhatom, a szívem is belefonom. Készítek kenyér-

és pogácsáskosárcákat (kisebb és nagyobb méretben) ovális, kerek és szögletes alakúakat. Kaspó, lámpabúra, szennyesruhatartó és egyéb más használati eszközök egészítik ki a választékot.

Bármilyen kézművesség alapja az alkotni vágyás, a kreativitás és a sikerélmény megélése. Nagy gazdagságot jelent, ha ezek valamilyen szinten benne vannak az emberben.

Ottleczné Sárvári Margit
Veszprémi Pénzügyőr Klub

Te édes élet...!

Bemutatok az olvasóknak egy tagtársat, aki hobbiszinten, szemet gyönyörködtető finomságokat, már-már művészi tökélyre fejlesztve készít költeményeket mézeskalács formájában. Ő Győniné dr. Nagy Marianna a Kelebiai Klub vezetőségében, aki mint pénztáros tevékenykedik immáron közel tíz éve. Feladatát nagy gondossággal látja el. Aktívan részt vesz a klub életében. Minden rendezvényen, kiránduláson ott van, soha nem hagyja ki az alkalmakat, hogy valamilyen kis mézeskalácsból készített meglepetéssel kedveskedjen a kollégáinak! Ha kirándulni vagy vendégségbe megyünk, bármilyen településre, kérésre rendszeresen elkészíti az adott helység címerét mézeskalácsból. Lelkes tagja a KÖSSZ-nek is (Kelebiai Ökumenikus Szervezetek Szövetsége). Mézeskalács-készítésben és arcfestésben már megmutatta tehetségét a Szövetség 2019. évi Nyárbücsűtatóján is! Megkértem Mariannát, hogy mutassa be eddigi életútját egy rövid életrajz formájában.

*

Nagy Mariannaként 1963-ban születtem Zebegényben, finác család sarjaként. Édesapám, Nagy György élete első és egyetlen munkahelyeként, pénzügyőrként akkor Vámosmikolán teljesített szolgálatot. Ahogy megszűntek a pénzügyőr szakaszok, mi úgy vándoroltunk községből községbe anyukámmal és testvéremmel, aki szintén pénzügyőr lett, jelenleg szolgálati járadékos. Vándoroltunk, mint a „cigányok”. Felpakoltunk a teherautóra és mentünk oda, ahova mondták. 1970-71 telén jöttünk Kelebiára, ahol jelenleg is élek családommal. Számos helyre mehettünk volna, de Édesapám már nem akart innen elmenni. Általános iskolámat 1978-ban fejeztem be, majd Szegedre kerültem, ahol érettségít szereztem. Már akkor jelentkeztem pénzügyőrnek, de

mindig elutasítottak, mondván, függőség van apukám miatt. Így az akkor még Határőrségként működő testületnél kezdtem dolgozni 1982-től. Közben férjhez mentem, férjem Gyóni Tibor határőr volt, most kamionosként dolgozik Németországban. 1985-ben megszületett leányunk, Marietta, aki jelenleg rendőrként teljesít szolgálatot, de belekóstolt a pénzügyőr életbe is. Az átszervezések, összevonások káosza miatt azonban nem találta meg számításait, ezért döntött az átszerelés mellett, jelenleg Szegeden él.

Édesapám 1991-ben nyugdíjba vonult, így újra megpróbáltam jelentkezni, ekkor már sikerrel. 1991. november 1-től teljesítettem szolgálatot Kiskunhalason, majd Kelebián, végül Tompán a határon. Onnantól folyamatosan képeztem magam. Előképző, alap-középfokú tanfolyam, nyelvtanfolyam, főiskola, majd egyetem. A ranglétra és a beosztások minden fokát végigjártam. Végül a személyzeti ügyeket intéztem, annak minden területét, több mint száz ember tekintetében. Imádtam a munkámat. Sajnos 2010-ben az összevonást követően szembesültem azzal, hogy a magas végzettségem okán nem tudják biztosítani Tompán a helyemet, ezért a bizonytalan jövő miatt, a nyugdíjazás mellett döntöttem. 2011. április 1-től vagyok szolgálati járadékos. Nehéz döntés volt minden téren. Nehezen nyugodtam bele. 2012-ben visszahívtak a testülethez, pont a végzettségem miatt Szegedre, de egy kormánydöntést követően hat hónap után ismét leszereltem.

Azóta itthon élem a szolgálati járadékosok életét. Nem unatkozom, vigyázok édesanyámra és anyósomra, és aktívan részt veszek a gyermekek kézműves foglalkoztatásában és jótékonyági rendezvények szervezésében és lebonyolításában. Úgy hat évvel ezelőtt karácsonyra mézeskalács házikót sütöttem, hozzáteszem csak az illata és a hangulata miatt. Akkor sikert aratott a családban, hogy megdöbbsenem! Akkor valami megfogott a sütögetésben... Nem áll távol tőlem a kézművesség, kötök és gobelinezek is. Könyveket vettem, kiszűrőkat, interneten tanulgattam a fortélyát. Nagyon szeretem készíteni, főleg gyerekeknek. Rokonok, barátok, ismerősök keresnek meg, szülinap, névnap, ünnepek alkalmával, vagy akár ha orvosnak szeretnék vinni. Minden kérés, ötlet egy új kihívás a számomra. Kikapcsol, megnyugtat. Saját magam jöttem rá a titkokra, de szívesen átadom másoknak. Remélem, ha túljutunk ezen a nehéz helyzeten, ismét mehettünk közösségekbe, és újra süthetnek a gyerekeknek a nyári táborra és a kézműves foglalkozásokra, és mindenkinek, aki kéri.

Az első képen Marianna ajándékainak átadása után Czikora András leköszönő elnök és Horváth Zoltán alelnök társaságában 2017-ben.

Lejegyezte: Horváth Zoltán
klubvezető

Szokatlan évzárás

A 2020. év a pécsi Pénzügyőr Klub életében is nagy változásokhoz vezetett. Az előre betervezett kirándulások sorra elmaradtak egy külföldről bejött szörnyecske, a COVID-19 miatt. A tervbe vett közös rendezvényekből nem sok teljesült, így a szokásos karácsonyi évzáró klubdélután is új arculatot öltött.

Mivel személyesen nem találkozhattunk, kultúrfelelősünk minden klubtag számára küldött postai illetve elektronikus úton egy kis fényképet egy kedves verssel az ünnep alkalmából. Nem feledkeztünk meg az év kerek évfordulásairól, Tamás Tibornéről és Szalai Lászlónéről. Nekik a járványügyi szabályok

betartása mellett még az ünnepek előtt a vezetőség egy tagja egy-egy Árkád vásárlási utalványt adott át a szokásos központi emléklap kíséretében, s egyben tolmácsolta a vezetőség jókívánásait.

Bízom benne, hogy az új év kedvezőbb lesz, és többször találkozhatunk. Így 2021-ben az évzárón már csak egy rossz emlék lesz ez a mindent felborító vírus. Addig is reménykedjünk, hogy ebben az évben újra együtt lehetünk a szokásos kis bázisunkon egy kis emlékezésre!

Fischer Péter

Pécsi Pénzügyőr Nyugdíjas Klub

Tavaszi séta

Januárban, egy tavaszi téli napon a Baranya Megyei Adóügyi nyugdíjasok közül néhány bátor vállalkozó megunta a bezártságot, és elindult nosztalgiázni a hajdani túraútvonalára. Útközben – mikor helyi busszal a Misinára utaztak – nosztalgiáztak, és felidézgették a nem is oly régi szép időket, amikor a két pécsi klub együtt túrázgatott Pécs nagy kincsében.

A téveteronytól, maszkjainktól megszabadulva, gyalog indultunk a még havas erdei úton. Célunk a 612 méter magas Tubesen található János-kilátó volt. A Kis-Tubes mellett elhaladva emlékeinkben felidéztek a Rauch János tervei alapján a Mecsek Egyesület által 1910-ben felépített kilátót a Tubesen.

Ezt 1981-ben a honvédség lebontatta a szomszédságában létesített katonai bázisra hivatkozva. Az új, 22 méter magas impozáns tornyot 2001-ben adták át. A kilátó aljában számos emléklap van elhelyezve. Köztük van „a radarmentes Tubesért küzdelem emlékére” feliratú tábla is.

Tekintettel az évszakot meghazudtoló kellemes, napos időre, szép számú turista zarándokolt a hegyekbe. Váratlanul néhány klubtársunkat pillantottuk meg, akik hozzánk hasonlóan egy kis kiruccanásra és erdei tiszta levegőre vágyva vágtak neki az útnak. Nagyon megörültünk, és üdvözöltük egymást. Így – a járványügyi szabályok betartásával – együtt folytattuk utunkat a célunk felé, a Tubesre. A kilátó megmászását a nagy erejű szél igencsak megnehezítette. Fentről nagyszerű panoráma tárult a szemünk elé. Délre a Kis-Tubes és a Misina látszik, távolabb a Villányi-hegység és a horvátországi Papuk hegység vonulatai, délnyugatra az Ormánság. Nyugatra a Jakab-hegy, észak felé fordulva az Orfűi tőrendszer tükröződik. Tiszta időben a Balaton-felvidék sziluettje rajzolódik ki. (Amit hajdanában láttunk is.) Keletre a Hármashegy és a Zengő magasodik. A látvánnyal eltelve indultunk tovább. Az időközben elolvadt hó sárossá változtatta Rotary körsétány déli oldalát. Lépteinket szaporázva haladtunk a Misina felé, hogy elérjük a városba induló helyi járatot.

A mozgás, a friss levegő, valamint a madarak éneke jótékonyan hatott testünkre és lelkünkre. Külön élményt jelentett, hogy végre – ha nem is szervezeten – társainkkal is összefutottunk. Szippantottunk még néhányat a mecseki levegőből, mielőtt a maszkot feltettük és buszra szálltunk. Azzal köszöntünk el egymástól, hogy jó lenne néhány hét múlva újra visszajönni esetleg már szervezeten és nagyobb létszámban.

Kocsonya Jenő

Baranya megyei Adóügyi Klub

Lehetőségeink

A 2020. év rendhagyó módon alakult a járvány miatt a Salgótarjáni Adóügyi Klubban is! Így összesen csak négy rendezvényünk volt, amelyek viszont nagyon jól sikerültek. Örömmel vettük, hogy az egyikben megtisztelt jelenlétével bennünket Csík Bálint úr és megismerkedett jelen lévő tagjainkkal. Sok szép tervünk volt, amelyeket át kellett ütemezni későbbre, de alkalmazkodva a helyzethez, azért mégis megoldottuk a folyamatos kapcsolattartást. Igaz, nem személyesen találkoztunk, mert a tagok többsége idős és beteges, emiatt nem kockáztathattunk. Telefonon, mailben kerestük egymást, és ami nagyon-nagyon nagy öröm, hogy sikerült megszervezni a Bütyköldét is! Néhány klubtagot bevonva otthoni munkával elkészítettünk sok-sok kis meglepetést és majd adandó alkalommal átnyújtjuk a tagjainknak.

2021-re nem készítünk előre terveket. Majd a lehetőségek szerint megvalósítjuk az előző évben elmaradt kirándulásainkat, programjainkat. Úgy gondoljuk, hogy a lényeg, hogy találkozzunk, mindegy hol, milyen programmal, csak együtt legyünk! (Ha együtt vagyunk, rajtunk múlik, és biztosan jól fogjuk érezni magunkat.)

Nagyon reméljük, hogy lesz majd lehetőség 2021-ben programokat szervezni és örülni egymásnak!

Motyovszki Gréti

klubvezető

Dél-Dunántúl

A 2019. április 24-i küldöttgyűlésen választottak meg régiófelelősnek, így az ezt követő időszakról tudok érdemben beszámolni a tevékenységünkről. Korábbi régiófelelősünktől, Varga Imrétől kértem a beszámolóhoz adatokat a négyéves ciklus általa irányított éveiről.

„Kedves Feri Barátom!

Amit tudok, megteszek. Igaz, csak az emlékezetemre és a számítógépre támaszkodhatok. Röviden: A 2019. április 24-i éves küldöttgyűlésen jelentettem be a régióvezető-cserét. Majd elköszöntem a klubvezetőktől és az igazgató asszonyoktól, akiknek egyúttal bemutataltam. A régiófelelős és a klubok tevékenysége – megítélésem szerint – mindvégig alapszabályszerű és érdemleges, célirányos volt. Igyekeztem mindvégig tevékeny és igazságos lenni. Ez utóbbi alatt azt értem, hogy nem fukarkodtam az elismerések kezdeményezésénél.

Említést érdemlő események: 2018. vámnapi – Fischer Péter ftzls. hadnaggyá előléptetése (kezdeményezésemre), szeptember 8. Nyárbúcsúztató Fesztivál Budapesten és főzőverseny (vezetéssel), október 30. Országos Szellemi Vetélkedő – Somogyi Őszikék győzelmével, amit megelőzően régiós vetélkedőt szerveztünk. NAV NYOSZ Alkotói Vándorkiállítás Pécssett.

Említést érdemel még (talán) a saját elismerésem: a megyei igazgató asszonyok kezdeményezésére Szent Máté-érdemérem arany fokozata (2019. okt. 23. BP. NAV központi ünnepségen), és gróf Lónyay Menyhért-emlékplakett. (2019. idősök világnapja).

Remélem, jól tudod majd használni ezeket az információkat! Üdvözlettel: Varga Imre”

Tevékenységemet a 2019. április 24-i küldöttgyűlést követően kezdtem meg. Varga Imre elődöm megismertetett a nyugdíjasklubok vezetőivel, valamint a NAV megyei igazgatókkal.

2019. évben az alábbi klubok működtek a dél-dunántúli régió területén:

Baranya megye – Baranya megyei Adóügyi Klub, Kocsonya Jenő vezetésével; Pécsi Pénzügyőr Klub, Fehérné Kovács Tünde vezetésével; Mohácsi Pénzügyőr Klub, Gyurity Bertalan vezetésével.

Tolna megye – Tolna megyei Adóügyi Klub, Wiedemann Józsefné vezetésével; Szekszárdi Pénzügyőr Klub, Jeszenszka János vezetésével.

Somogy megye – Somogy megyei Adóügyi Klub, Stromáyer Ferencné vezetésével.

Személyi változások

2019. december 31-vel a Somogy megyei Adóügyi Klub vezetője, Stromayer Ferencné lemondott, lemondását nem indokolta. A klub tagsága ezt követően 2020. január 2-től Vajna Ferencné választotta meg klubvezetőnek.

2020. január hónapban a Mohácsi Pénzügyőr Klub vezetője, Gyurity Bertalan egészségi állapotára hivatkozva lemondott. Ezt követően megpróbáltam rábírní Perovics György gazdasági felelőst, hogy vegye át a klub vezetését, ez azonban nem vezetett eredményre. Terveim között szerepel, hogy a Mohácsi Pénzügyőr Klub tevékenységét újraindítjuk, de a 2020. év elején bevezetett Covid-korlátozások erre nem adtak lehetőséget. A klub tevékenysége minden bizonnyal újraindítható, ismerve a nyugdíjas kollégákat, gondolom, hogy erre van igény.

Szövetségi és klubélet

2019-ben a Szövetség által szervezett nyárbúcsúztató volt nagyobb rendezvény. Az eseményre a három megye nyugdíjasklubjaitól a pécsi adó- illetve a vámági klubot sikerült mozgósítani. Személyes kapcsolat révén az egyik önkormányzat térítésmentesen bocsátott rendelkezésünkre egy kisbuszt a rendezvényre történő utazáshoz

A klubélet mind a három megyében jól működik, különböző rendezvényeket, kirándulásokat szerveztek a klub vezetői. Pécsi adóági illetve a vámági klub példásan együttműködik, szinte kivétel nélkül közösen szervezik a programjaikat, és közösen is hajtják végre azokat. Sajnos ez alól egyelőre kivétel a Mohácsi Pénzügyőr Klub, amely a működését felfüggesztette 2020-ban.

2020. év elején kitört a koronavírus-járvány, s ez szinte megállította a klubok korábbi gazdag tevékenységét, ami sajnos még jelenleg is tart.

Barics Ferenc Péter
régiófelelős

Dél-Alföld

Érkezett a felkérés, hogy az elnökség tagjai az elmúlt négy év alatt végzett munkájukról számoljanak be *A Mi Lapunk* hasábjain. 2017. év elején a szövetség jelölőbizottságának elnöke megkeresett, hogy a küldöttgyűlésen több vezetőségi tag mandátuma megszűnik vagy másik megbízatásra tesznek javaslatot, és elvállalom-e a dél-alföldi régiófelelős posztot megválasztásom esetén. A 2017. május 18-i küldöttgyűlés beválasztott az elnökség tagjai közé.

Elődöm, Horváth Zoltán alelnök úr több alkalommal összehívta a régió klubvezetőit és pénztárosait, ebben közreműködtem 2017-ben és 2018-ban is.

Az évente megtartott megyei nyugdíjas-találkozókon igyekeztem részt venni, 2017. november 29-én Szegeden a Csongrád megyei, november 30-án a Bács-Kiskun megyei találkozón vettem részt. 2018. november 15-én a Békés megyei, míg 21-én a Bács-Kiskun megyei találkozón ismerkedtem a nyugdíjastársaimmal, valamint a megyei hivatali vezetőkkel. A találkozókra történő utazások megszervezésében először a

NAV GEI-vel kellett felvenni a kapcsolatot, de pl. 2019-ben már csak a létszámadatokat kellett közölnöm.

2017-ben és 2018-ban a kelebiai klubvezető Horváth Zoltán úr meghívására évzáró klubgyűlésünkön vettem részt. Közreműködtem a régiós főzőverseny megszervezésében, amit Kelebián tartottunk meg június 20-án. A régiós szellemi vetélkedő megszervezése és lebonyolítása 2018. október 30-án Szegeden.

A régió klubjai lehetőségeikhez mérten jól működnek, sok programot, kirándulást és összejevetelt szerveznek. Sajnos ezenfelül a klubok között nincs kapcsolat, és egy-két klub kivételével az országos szervezésű programokon sem vesznek részt. Ebben a tekintetben meglátásom szerint javulás nem várható.

Sajnálatos tény még, hogy a nyugdíjas pénzügyőr klubok létszáma csökken, nincs utánpótlás. Itt a megoldás az adós és pénzügyőr klubok egyesítése lenne, de erre még több évet várni kell. Mint régiófelelős, az elnökségi üléseken képviselem a hozam tartozó klubok érdekeit, észrevételeiket és javaslatukat továbbítom az elnökség felé.

Csapó Imre
régiófelelős

Vállalkozóból lesz a jó ellenőr

Új olvasnivalót akartam választani a könyvespolcra. Miközben matattam, megakadt a szemem egy bőrműves emléktárgyon. Leemeltem, nézegettem, Akkor kaptam, amikor alelnökké történt megválasztásom után leköszöntem a klubvezetésről. Közben nem a „szép idők”, hanem A *Mi Lapunk* szerkesztőjétől érkezett lapterv ötlött eszembe, miszerint a márciusi példány legyen a kultúráé, alkotó, ügyes kezű tagjaink bemutatásáé. Így jött az ötlet, hogy írok az elején említett tárgyak készítőjéről, Sipos Lászlóról, klubtársamról a NAV NYOSZ Arrabona Adóügyi Klubban. Lacival személyesen nem találkoztunk most, de interneten keresztül válaszolt kérdéseimre.

HA: Mikor és honnan mentél nyugdíjba?

SL: Hat évvel ezelőtt mentem nyugdíjba a Győr-Moson-Sopron megyei igazgatóság operatív ellenőrzési osztályáról. Ez volt az a terület, ahol igazán otthon éreztem magam, és soha nem kíváncsoltam más ellenőrzési osztályra. Rangidősként nagyon sok fiatal munkatárs betanításával foglalkoztam a mindennapi munka mellett. Sokszínű, változatos feladataim voltak, amivel szívesen foglalkoztam.

HA: Dolgoztál-e a NAV (APEH) előtt máshol is?

SL: Persze, több munkahelyem is volt. Közben esti iskolán folytattam a tanulást. Több vezető beosztást is betöltöttem már egész fiatalon. Nyomdaüzemet vezettem, ahol közel száz

nő dolgozott, aztán vasbetonszerelő üzemben is voltam művezető, majd egy papírgyár készáru raktárát irányítottam. Amikor Győrbe költöztem, akkor pedig egy nagy vendéglátó-ipari vállalat hálózati revizora lettem. Öt megyében voltak egységek, és ezek között utaztam minden nap ellenőrizni a gazdálkodást és a szakmai munkát.

HA: Mikor és hogyan talákoztál a bőrművességgel?

SL: Még a NAV előtti időszakban a konyhapénzből vettem el, és abból vásároltam az első bőrt, amiből elkészítettem az első dísz tárgyat, az akkor divatos fali dísztűkröt. Nagy sikere lett. A sikeren felbuzdulva egyre több tárgyat készítettem valódi bőrből. Velúr bőrterítőket, női táskákat, öveket, asztali dísz tárgyakat. Egy merész húzással felmondtam a munkahelyemet és önálló vállalkozó lettem. Több termékemet zsűriztettem, és a lektorátus befogadta a zsűrizett termékek közé. Hamarosan megkaptam a Kézműves Mester címet is. Foglalkoztatott a gondolat, hogy a népi iparművész címet is megpályázom, de nem tudtam magamévá tenni a gondolatot, hogy olyan tárgyakat készítek, melyeket a mai ember csupán megcsodál, de nem része a mindennapi életnek. Így inkább felhasználtam a népi díszítésvilágot a mai használati és dísz tárgyak készítésénél. Példaként említtem a fehér lyukhímzés gyönyörű motívumait. Persze nemcsak a népies vonal fogott meg, hanem például a szecesszió világa is. Nagyon sokat olvastam a bőr kikészítésével, valamint a ko-

rábbi évszázadok mesterremekeinek tanulmányozásával kapcsolatban. Folyamatosan kísérleteztem, ami meg is hozta az eredményét. Húsz évig dolgoztam önálló kisiparosként. Több mint 300 féle bőrtárgyat tudok készíteni úgy, hogy csak le kell ülnöm és már csinálhatom is. Jó ideje már csak hobbiszinten foglalkozom a bőrrrel. Barátoknak ismerősöknek ajándékozok általam készített tárgyat. Most már inkább a hozzám forduló fiataloknak adok szakmai tanácsot, és ez van akkora öröm, mint ha én készítettem volna egy új tárgyat.

HA: Van-e más hobbid is?

SL: Korábban sokat grafikáztam és festettem, de a bőrművesség elnehezítette a kezemet, és már nincs meg az a könynyedség, mint korábban volt. Most sokat foglalkozom az unokámmal. Segítek a tanulásban amennyi tőlem telik. Persze mindezt telefonon keresztül javarészt, mert a személyes találkozás most egy kicsit korlátozott.

HA: Te nem fásultál bele a járványhelyzetbe?

SL: A járvány igazán nem gátol az életemben, mert mindig meg kell találni azt, hogy miként lehet boldogulni az életben. Betartom a szabályokat és igyekszek jól érezni magam.

HA: Kívánom, hogy mindig találj meg azt, amitől jól érzed magad a bőrödben és a bőrökkel!

Lejegyezte: Horváth Attila

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kérem tisztelt olvasóinkat, hogy a 2021 júniusában megjelenő lapszámunkhoz május 10-ig küldjék el kézírataikat, és JPEG formátumú fényképeiket az amilapunk2@gmail.com elektronikus levélcímre, vagy a NAV NYOSZ 1093 Budapest, Mátyás u. 16. postacímre. Kérem továbbá, hogy a terjedelem ne haladja meg az egy oldalt (12-es betűméret, másfeles sortávolság), és a digitális fotók legalább 1 MB méretűek legyenek.

Honlapunk a www.navnyosz.hu név alatt olvasható. A honlapra és a Szövetség Facebook-oldalára szánt kérdéseket kérjük, a navnyosz.kommunikacio@gmail.com elektronikus levélcímre postázzák. A honlappal kapcsolatos észrevételeket, kérdéseket kérjük a honlap@navnyosz.hu címre küldeni.

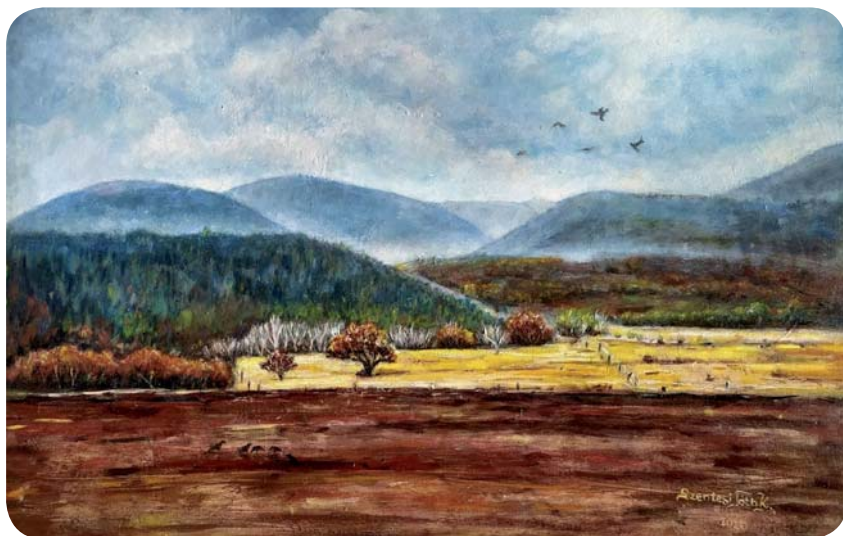
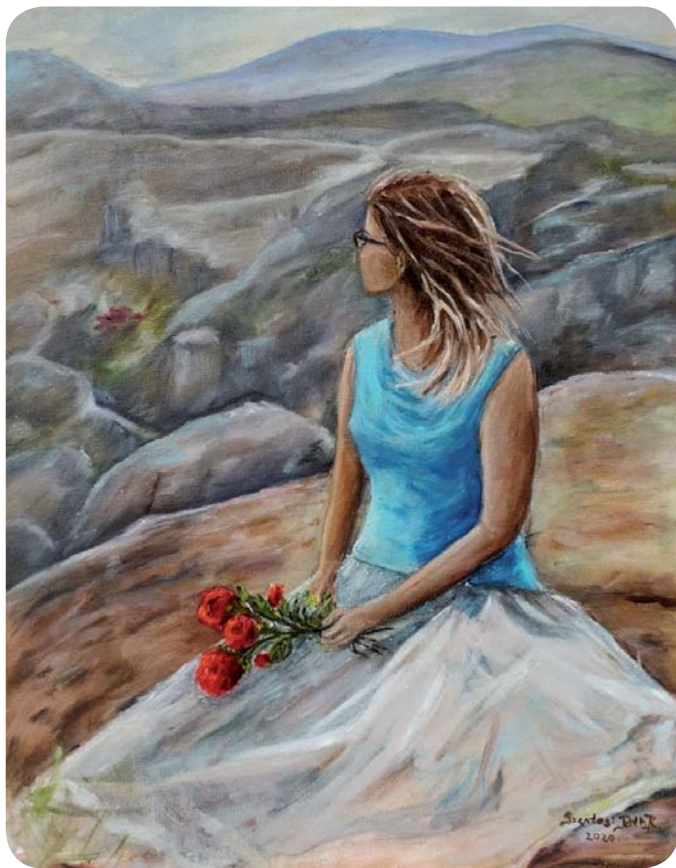
Családi (ecset)vonás

Nincs hiány a Kelebiai Pénzügyőr Klubban művészi vénával megáldott klubtagokból. Ezúttal felkérem Gémes Gézáné Kati klubtársunkat, Gémes Géza nyugállományú hivatásos pénzügyőr feleségét, hogy mutatkozzon be *A Mi Lapunk* olvasóinak. Gyönyörűen fest, főleg amióta nyugdíjas, és már van több ideje. Már eddig is komoly sikereket ért el, és nagyon bízom benne, hogy lesz még más alkalmunk is gyönyörködni festményeiben. Tehát most csatolom Kati bemutatkozását.

Szentesi-Tóth Katalin (Gémes Kati) vagyok, 1953-ban születtem Szegeden. Érettségi után a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán matematika, fizika tanári szakot végeztem. Két gyermekem született, Tibor és Szilvia. Csikérián és Kelebián dolgoztam pedagógusként. Kilenc éve mentem nyugdíjba. Időközben négy unokám is született.

Hat éve kezdtem komolyabban festeni, olajjal, vászonra, sokféle témában, attól függően, éppen milyen hangulatom van: csendéletet, portrét, tájképet készítek. Képeimből sokat el is ajándékoztam. A korábbi években nem volt időm festeni, rengeteget dolgoztam. A festészetet autodidakta módon kezdtem tanulni, majd Nagy Krisztián online festőtanfolyamain fejlesztettem tudásomat.

Kiállításom 2018-ban volt először Kelebián, a Kárpát Fesztiválon, majd az év őszén, Páraséten mutathattam meg alkotásaimat a NAV NYOSZ szervezésében, ahová Horváth Zoltán alelnök ajánlott be. Munkáim tetszetek a látogatóknak, aminek nagyon örültem, és további lendületet adott, hogy folytassam, amit el-

kezdtém. Itt ismerkedtem meg Sipos Marival, aki javasolta, hogy lépjek be az Ősfehérvár Alkotóközösségbe és a Cserhát Művészkörbe. Részt vettem az általuk szervezett zsűrizésben, ahol tíz képpel indultam, dicséretet kaptam. Meghívtak a Hagyományörző Szeretetnapra, Urára. Itt is bemutattam néhány munkámat.

2019-ben Cserhát Képzőművészeti díjat kaptam, 2020-ban pedig Aranyecset díjat. A Cserhát Gálán ismerkedtem meg Németh Nyiba Sándorral, aki felvett a Krúdy Irodalmi Körbe, valamint díjakat is kaptam tőle. A Rocklegendák vándorkiállítására festettem D. Nagy Lajosról és Charlie-ről portrékat. A Weöres Sándor emlékházba került a róla készült képem. Petőfiről készült portrém Kiskőrösön lesz kiállítva. A Németh Nyiba Sándor által szervezett kiállításokon is bemutathtam festményeimet, Pesten a Zila kávéházban, és Újpesten a Szabó Ervin könyvtárban jelenleg is van kb. húsz képem. Büszkén mondhatom, hogy itt még Nagy Ákos Vajk unokámnak is van néhány rajza! Örömmre a Délibáb Antológia 50 Éves Jubileumi kiadásába is bekerültem.

Hát, ennyit árult el Kati magáról! Itt nincs lehetőség minden festményét bemutatni, a teljes paletta 75 képből áll. A következő linken viszont megtekinthetők az alkotások <https://goo.gl/photos/rhX9wCKp2cBw2S349>. Csodálatosak a festmények, jó nézelődést kívánok!

Mint ahogyan Kati is említette, az alma nem esik messze a fájától! Arról van szó, hogy Ákos unokája is már szép sikereket ért el tizennégy éves kora ellenére. Több díjat nyert eddigi rövid pályafutása során: általános iskolai oklevelek, helyezések, MOL tehetségkutató program (pénzjutalom), a Kismartoni Eszterházy-kastélyban volt kiállítva képregénysorozata, Washingtonban Magyarországot képviselte a térképészeti pályázaton.

További sok sikert kívánok nagymamának és unokának egyaránt! Remélem, még sokat hallunk róluk!

Horváth Zoltán
klubvezető

Böbe Morzsák

Kelebián nincs ember, aki ne ismerné Bóbét, akit Horváth Zoltánné néven is megsüvegelnek a környéken, hiszen évtizedeken át tanítóként terelgette, igazgatóként irányította a soron követ-

kező generációk életét a községi iskolában. Pályáját befejezve talán még aktívabb lett: édesanyja, öt unokája szeretgetése mellett részese és támogatója férje társadalmi státuszainak, mindenütt ott van, ahol segítő kezekre, adakozásra van szükség. Nem utolsósorban foltvarró szenvedélyét is magas szintre fejlesztette.

Kedzetben turkálókban lelt anyagokból varrogatott, majd lányaitól megkapta a Foltmunkák könnyű, érdekes technikákkal című könyvet. Innentől fordult a professzionalizmus felé, és ma már igazi remekművek kerülnek ki a keze alól. Lányai önállósodását követően a gyerekszoba varróműhelyé alakult. Itt már minden gombnak, szalagnak stb. külön helye van, és éjszakába nyúlóan is dolgozhat, ha kedve tartja. Családtagjai szinte csak saját készítésű ajándékot kapnak, aminél értékeőbb nem is létezhet számukra.

Böbe a NAV NYOSZ szélesebb körében is jól ismert, szeretnek örvend, szívesen tart kézműves-bemutatót rendezvényeinken. Az első idők világnapja résztvevői közül ketten is örülhettek a faliképeinek. Keze alatt új életet nyer akár egy konzervdoboz is, apró textilvirág, arasznyi szalag, csipke, egy masni jóvoltából. Nagyobb munkái ágytakarók, faliképek, de bevásárlószatyrokat, nesseszereket, tárolókat, gyerekeknek való fejlesztő textilkönyveket is készít. 2020 a maszkok éve volt, tucatszámra varrta és adományozta a szebbnél-szebb, vidám színű védőmaszkokat a rászorulóknak. A Kelebiai Nyugdíjas Klub rendezvényein asszonytársaival százsámra süti a fánkot, palacsintát, főzik a kocsonyát. Böbe fáradhatatlan, mindezt a legnagyobb nyugalomban, mosolyogva teszi, mindig százszázalékosan arra az emberre összpontosítva figyelmét, akivel éppen beszél.

Otthon csak házi tészta kerül a levesbe, újabban természetesen, növényi színezékekkel megbolondított tészták készítésével foglalatostokodik, hogy ne csak az íz, de a látvány is tökéletes legyen. Aki jelen írásunk szűkös terjedelmi viszonyain túl is szívesen ismerné meg, tevékenységét, az keresse fel a Böbe Morzsák blogot, ahol 2011 óta vezet be családjának ünnepi pillanataiba, alkotóműhelyébe, az élénk életet élő települési és nyugdíjasrendezvényekbe.

Büszkén tudhatjuk a NAV NYOSZ oszlopos tagjának az aranykezü Horváth Zoltánné, Bóbét! Kívánunk neki még alkotói tevékenységben eltöltött boldog évtizedeket!

-r-a

Bütykölde

Egészen különleges és egyedülálló, ahogyan a Salgótarjáni Adóügyi Klub tagjai Motyovszki Andrásné Gréti vezetésével csoportosan kézműveskednek. Személyes élményem alapján mondhatom, hogy ötletes, kedves kis figuráikkal is emlékeztessék a velük való találkozást. A klubvezető Gréti remek példákat, trükköket mutat fel a neten, majd Pécsi Margóval elkészítik az első darabokat, s előkészülnek, amíg a jöbbiek is megérkeznek a klubba. Nem ritkán arra alkalmas hozzávalókat üvegeket gyűjtöget az ötletekhez, például üvegcséket, amik festékekkel, szalaggal feldíszítve karácsonyi ajándékként kerülnek új tulajdonosukhoz. Íme, az újrhasználás egyik formája! Megtanítják az ajándéktárgyak elkészítésének módját az ebben részt vevő klubtagoknak, akiknek szorgalmas munkája eredményét egyszer már sikerült bemutatni a NAV NYOSZ Élethosszig alkotva című kiállításán a Mátyás utcában. Ha megoldható lenne, hogy zárható tárlókban lehessen elhelyezni a kisebb kézműves tárgyakat, még több nyugdíjasunk be tudna mutatkozni a későbbiekben, ezzel gazdagítva a kiállítást.

- *Hogyan, miért alakult meg a Bütykölde?* - kérdelem Motyovszki Gréti klubvezetőt.

- Nagyon megörültünk, amikor 2013-ban megalakult az adóügyi nyugdíjasklub. Első gondolat: de jó, most már lehetőség végre arra, hogy az addigi munkatársainkat nyugdíjasként még jobban megismerjük! Ez volt az elsődleges célunk, és hogy erősítsük kapcsolatainkat, és tartalmas időtöltést szervezzünk magunknak.

Többek között ezt a célt szolgálta a „Bütykölde” bevezetése. Így több alkalommal, akár hetenként is összejöttünk, hogy különböző ajándéktárgyakat készítsünk textil, papír, üveg, fa, műanyag, tű, cérna, olló, ragasztó felhasználásával. Természetesen mindig volt célja a tevékenységünknek: télapóünnepségre a hivatal dolgozói gyerekeinek, az ünnepségeken fellépő

gyerekeknek, felnőtt szereplőknek, óvodának, az egri társklub tagjainak, az előadóknak, és a saját tagjaink év végi karácsonyi ünnepi ajándékai is így készültek el. A tagoktól is szoktam kérni ötleteket, és azokat is megvalósítjuk. A lényeg, hogy közösen, ki amennyit tud időben, ötletben hozzátenni, azt tegye meg. Ennek során nagyon jól érezzük magunkat, sokat beszélgetünk, új és új információkat szerzünk, és nagy-nagy szeretettel hasznosnak gondolt „munkát” végzünk, mely nagy örömet okoz nekünk és azoknak is, akiknek adjuk. Tény, hogy van egy „keménymag”, akik rendszeresen részt vesznek a kézműveskedésben, de az is nagyon jó, amikor a többiek örömmel fogadják a végeredményt.

- *Gondolom, a pandémiának ti sem örültetek...?*

- A 2020. év nálunk is rendhagyó módon alakult a járvány miatt. Összesen csak négy rendezvényünk volt, melyek viszont nagyon jól sikerültek. Telefonon, mailben kerestük egymást, életben tartottuk a kapcsolatot, és ami nagyon nagy öröm: sikerült megszervezni a Bütyköldét is! Néhány klubtagot bevonva otthoni munkával elkészítettünk sok-sok kis meglepetést, és majd adandó alkalommal átadjuk a tagjainknak. Már alig várjuk a lehetőséget!

-lia-

Poétikusan

Szüleim válása miatt, drága nagyanyám nevelt föl, ezért nem volt lehetőségem a továbbtanulásra. Habár vasesztergályos, kazánfűtő és gázfogadó állomáskezelő képesítés birtokosa lettem, míg be nem vonultam a határőrséghez. A leszerelésem után négy hónapra, üzemi baleset következtében elvesztettem a bal kezemet. Ezután kezdtem tovább képezni magam, miközben az írás is foglalkoztatott. Ladányi Mihály (1934–1986) József Attila-díjas költőhöz 1974-ben elvittem a képverseimet, aki biztatott, ezért az írás örök hobbim maradt. Rendészként az ELTE Jogi Továbbképző Intézetében felsőfokú képzettséget sikerült szerezniem, majd az Államigazgatási Főiskolára jártam. Végül az ELTE jogi karán kaptam doktori címet, és szakvizsgát is tettem. Az APEH-hez 1994 tavaszán léptem be, ahol jogász, és a nyugdíjba menetel előtt revizor is voltam.

Nem siettem megjelentetni a műveket. Az Alterra Svájci-Magyar Kiadó sokféle anyagot kért a *Pesterzsébet* című újságban anno, így vers, képvers, novella és tanmese mintegy 11 alkalommal jelent meg egy-egy kiadói antológiában. Az első novelláskötetem 2005-ben került ugyanott nyilvánosságra *A bot másik vége* címmel, amelyért e kiadó díjat adott. Díjat kaptam továbbá az *Éjjeliedény* című képversem humoráért is. Nyilván a tartalma alapozta meg a dicséretet. Ezután 2008-ban jelent meg a HUNGAROVOK Kiadónál két könyvem: *Állati pletykák* címmel fabulák, és */F/éktelen vallomások* címmel egy képvers kötet. Utóbbiban az ún. pesszironizmus, magyarul: borúlátó ironia stílust engedtem szabadjára. Az uralt tárgyak ugyanis panaszkodnak benne, milyen hanyagul bánik velük a főemlős. Végül tavaly magánkiadásban került napvilágra a *Történelmi batyu* című ön-életrajzi memoár kötetem. Két könyvem jelenleg kiadásra vár.

Mindennap írok valamit, mert úgy érzem, hogy Albert Einstein (1879–1955) Nobel-díjas fizikus bölcselmét csak így teljesíthetem: „Nem híresnek, hanem értékesnek kell lenni.”

Bemutakozás

Dráma s kedély áll a nézetemhez közel,
Okos tanács alapján tollam iróniát lövell.
Kezem Ladányi s Gerencséri fogta meg,
Témát szolgált ez alatt a sodródó tömeg.
Országos okot látott a szemem, a lelmem;
Rágódnom kellett, mire papírra vettem.

Werbőczi is a jog ismerője volt, mint én;
A nyomdokát éberem követem e féltéken.
Gazdag tárház a stílusom a mai világban,
Novátor lettem a magyarok irodalmában.
Erköls és patriotizmus a mondanivalóm,
Reform miatt a múlt példáit kitárgyalom.

Isten parancsai se maradhatnak ki belőle,
Stratégiám révén a bemutatott téma pőre.
Támogatóim lesznek a hétköznapi hősök;
Választ adnak, ha a társaikért küszködök.
Ábrándom se túlvitt e gyönyörű hazában:
Nevem adva állok új teóriáért haptámban.

Pesterzsébet, 2008. május 25. Vágh Vajk

Mottóként John Steinbeck (1902–1968) amerikai irodalmár bölcselmét idézem: „Az írónak hinnie kell, hogy amit csinál, az a legfontosabb dolog a világon. És kapaszkodnia kell ebbe az illúzióba még úgyis, ha tudja, hogy nem igaz.”

Nyugat-Dunántúl

Az elmúlt négy év összefoglalásához segítségül hívtam az „Öreg Fináncok” honlapot, amit saját költségen üzemeltetnek a ning-szerverén. Mivel egyben a Szombathelyi Pénzügyőr Klubot is vezetem, elnézést kell kérnem előre, ha néha klubvezetőként írom a beszámolót. Régóta motoszkál bennem az a gondolat, hogy az adóágnak is kellene egy régiófelelős, aki ismeri a volt munkáltatót, az ott kialakult szokásokat. Tudom, ez létszámbővítést eredményezne az elnökségben, de akkor is foglalkoztat ez a gondolat.

Nézzük megyénként az eseményeket: Győr-Moson-Sopron megye jól teljesít folyamatosan. Nagy segítség nekem, hogy Horváth Attila adóági elnökhelyettes is a régióhoz tartozik, és mint volt adóági klubvezető, a győri csapatot összetartja. Jókat kirándultak, olykor közösen a pénzügyőrök és az adóágiak együtt, ami régióink többi megyéjére nem jellemző. Ha jól érzékelem, a pénzügyőrök részéről is segítséget kapnak, mivel aktívak a volt kollégák (pl. Jáni Lajos). Tudomásom szerint Bárkócs Sándor lemond a pénzügyőr klub vezetéséről a klubtagság megtartása mellett. Utódjáról gondoskodott, erről tájékoztatott. Sanyi bácsi, csak így hívjuk egymás közt, „régí harcosa” a klubéletnek.

Sopronban pénzügyőr klub működik Timár Béla vezetésével, akik szintén jól teljesítettek az elmúlt négy évben. Itt is vezetőségváltás lesz, már megvan a csapat, aki tovább viszi a stafétát. A nevükkel ellentétben fiatalokból álló „Soproni Öreg Ászok” főzőcsapat tagjai veszik a kezükbe a klub sorsát. A NAV NYOSZ Nyárbúcsúztató Fesztivál és Főzőverseny hévízi régiós elődöntőjén, majd magán a versenyen volt szerencsém találkozni velük,

valamint a „Nagy Gyula emlékére” megrendezett eseményen. Részt vettünk Timár Béla, Völker Mátyás, Géczy Attila és sokan mások társaságában az országos polgárőr napon Sopronban. (Ahol a Nyírségből érkezett régiófelelős társam, nem mellesleg szintén polgárőr Nagy Gyula főzött kiváló csapatával. Azóta sajnos már csak emlékeinkben él...)

Vas megye. Az elmúlt időben a pénzügyőr klub sikeres kirándulást szervezett Pécs, Baja, Eger, Békéscsaba és Gyula kulturális és természeti értékeinek megismerésére. Jó a kapcsolat a helyi, szombathelyi IPA szervezettel, a kőszegi szervezet is támogatja klubot. Teszik ezt annak kapcsán, hogy sok pénzügyőr tagja az IPA-nak is. (Remélhetőleg ezt hamarosan írásban is rögzítik.) A szombathelyi klub jól együttműködik a Zalaegerszegi Pénzügyőr Klubbal, ami érhető, hiszen korábban egy főnökség alá tartoztak, amíg a közigazgatás regionális rendszerű volt.)

A Szombathelyi Adóági Klub egylet nem csatlakozott a programokhoz. Lehet, hogy többet kellene noszogatni őket?

Zala megye. Három klubot, két pénzügyőr és egy adóági klubot ölel fel. Zalaegerszegen mindkét ágnak van egy-egy klubja, míg Nagykanizsa székhellyel pénzügyőr klub működik. Itt szintén vezetőségváltás történt Takács Elemér visszavonulásával, de sikerült részt vennem a váltáson, ami jól sikerült. A kapcsolatok jók a klubok között Mogyorósiné Éva, Fodor Aranka és Zoltán Csaba vezetése alatt.

Bízom abban, hogy a járvány elmúltával új erőre kap a klubélet, s az elzártság után jobban fogják értékelni nyugdíjasaink a közösségi élet NAV NYOSZ által nyújtott lehetőségeit, amivel majd élnek is!

Rózsa Róbert
régiofelelős

Aki a kertet szereti...

A gyümölcsfák és a veteményeskert iránti szeretetem már gyermekkoromban kezdődött. Gépipari technikum helyett a mezőgazdasági technikumba jelentkeztem. Falusi portán nevelkedtem, volt közöm a földhöz, sokat dolgoztam a szabadidőmben, annál is inkább, mert apám elfoglalt ember lévén, rám maradt az állatok etetése és a kert gondozása. Katonáság után pályát változtattam, vámos lettem, de a panelban eltöltött évek alatt honvágyam volt a kertészkedés iránt, ezért vettem a barátommal egy hold földet, azt betelepítettük fekete ribizkével és termeltünk. A termésre fordulásig a sorközökben korai burgonyát, korai hagymát termesztettünk és eladtuk az üzletekben. Akkor még volt rá mód.

Később a családi házba költözéssel kertre tettünk szert, majd a második költözésünk által már nagyobb kihívás elé állított a sors, mert a vékony termőréteget – mely amúgy terméketlen volt – termővé kellett alakítani, beültetni gyümölcsfákkal és veteményest létesíteni. Sokan mondták nekem, hogy ügysem fordul termőre a gyümölcsfa, mások is kísérleteztek, de sikertelenül, el fog száradni. Nekem sikerült egy általam kísérletezett módszerrel.

Tanulságos módszerem a következő volt. A gyümölcsfák helyének előkészítésénél a 70 cm mély kavicsos rétegig leások, trágyázok és a talaj kicserélem, úgy kerülnek bele a gyümölcsfák. A fák körül négyzet alakban másfél négyzetméteren a talajt művelem, ott adok utánpótlást, és az elültetett fokhagyma, hagyma és egyéb növény pedig védi a fát a kártevőktől.

Veteményes területen az ágyásoknál vetésforgót alkalmazok és istállótrágyázom, majd a vetemények között mulcsolok. Ismerőseim elmondták – később én is beszámoltam – a kertbarátoknak a hasznos módszeremről, aztán az elnökválasztáskor egyöntetűen a 80 fős tagság megválasztott kertbarát elnöknek Mosonmagyaróváron. Taggyűléseinkre neves egyetemi szakembereket, gyakorló mezőgazdászokat hívok, és egyéb hasznos előadásokat szervezek. A szakmai kirándulások minden évben két-három alkalommal hasznosak és népszerűek számunkra.

Pályázatokkal sikeresen tudtam megvalósítani a nem kevés költséggel megszervezett túráinkat. Sajnos a járvány időszaka ezt most nem teszi lehetővé.

Legnagyobb kihívást a minden évben szeptember első hetében megtartott Termény- és virágkiállítás jelenti, amely nemzetközi sikereket is arat. Az elmúlt évben az agrárminiszter úrtól, dr. Nagy Istvántól elismerő oklevelet vehettem át több társammal együtt.

A továbbiakban a kiskerttel rendelkezők számára szeretnék néhány hasznos tanácsokat adni a közelgő tavaszi időszakra. Az örökzöldek, a túlevelűek, a széles levelű örökzöldek, a rododendronok, az azáleák táplálásához savas típusú rododendron műtrágyát használjunk, illetőleg az átültetésnél savanyú talajt használjunk.

Gazdaboltokban már kapható vetőmagokkal együtt vásárolhatunk granulátumos trágyát. Javaslom, hogy akinek lehetősége van rá, érett istállótrágyát használjon. A nyáron virágzó cserjéket most metsszük meg, de vigyázzunk, mert a tavasszal hajtó fajták már ősszel kirügyezték, és ha megmetsszük őket, nem fognak kivirágozni. Az aranyvessző, a gyöngyvessző és más, tavasszal virágzó cserjéket kicsit később kell megmetteni, miután már elvirágoztak.

Amint megjelenik a lombozat, trágyázzuk meg a tulipánokat, és még egyszer, majd, ha elvirágoztak. A többi tavasszal virágzó gumós növényeket is csak virágzás után trágyázzuk.

Márciusban elültethetjük a rebarbarát, a tormát, a spárgát és az articsókát. Ha ribizlit termesztünk, vágjuk le a három évnél öregebb törzseket, ágakat. A zöldségeskertet ilyenkor kell felszántani vagy ásni (persze, csak ha engedi az idő), amennyiben ezt ősszel nem tettük meg.

Ne feledkezzünk el a madarakról se, jó lenne, ha ezután is segítenének a rovarok ellenőrzésében! Ha kiraktuk az etetőket, és elkezdtek etetni és itatni a madarakat, ne hagyjuk abba csak a tavasz megérkezésekor, mert akkor már találunk enni-valót, ám továbbra is a kertünk közelében lesznek. Nem utolsósorban: készítsük elő a kerti szerszámokat! Olajozzuk meg a fűnyírót, ha szükséges, cseréljük ki az olajat. A fűnyírókést élezzük meg. Forgassuk meg a komposztalmot, amikor az idő engedi.

Remélem hasznos tanácsokat és segítséget tudtam adni rövid cikkemmel.

Jáni Lajos

Gobelinvarázslat

Immár nyugdíjasként beszámolok arról, hogy az általam szeretett volt munkahelyemen eltöltött 32 év tényleges egyenruhás szolgálati viszony után mivel töltöm napjaimat. Pár mondatban magamról. Mondhatom, hogy a középiskola befejezése után, szinte az iskolapadból kerültem a Vám- és Pénzügyőrséghez. 1973. április 1-én kezdődött a munkaviszonyom, s 2004. december 31-én vonultam nyugállományba.

A testületnél minden szakterületen kellett dolgozni, hiszen akkor még univerzális szakembereket képeztek. 1975–1977 között elvégeztem az alap- és középfokú szaktanfolyamokat, jeles eredménnyel. Első munkahelyem az esztergomi Vám- és Pénzügyőri Szakaszon volt, majd következett a Győr-Moson-Sopron, Komárom-Esztergom és Veszprém megyei Parancsnokság Győrben, ahol magánforgalmi területen előadóként dolgoztam külkereskedelmi áruforgalom, magánforgalom, büntető és szabálysértési területen.

Egy vargabetűt téve visszatértem az Esztergomi Vámhivatalhoz, itt férjhez mentem, két fiunk született. Megkerestek 1990-ben a megyei parancsnokságról Győrből, és felajánlották a parancsnokhelyettesi státuszt. Régi vágyam vált valóra,

amikor kérésemre 1997 telén innen felhelyeztek Budapestre, a Vám- és Pénzügyőri Iskolára oktatónak. Kereskedelmi vámtarifa és áruismeretet, valamint később vámérték megállapítással kapcsolatos tárgyat oktattam 2004-ig. Elmondhatom, hogy pályafutásomnak talán ezek az évek voltak a legszebbjei, annak ellenére, hogy minden szakterületet, ahol korábban dolgoztam szerettem, és hivatásomnak tekintettem.

Az érzés, hogy a tudásomat átadhattam, és láttam munkám eredményét, számomra nagyon inspiráló volt. A szabályok betartatása, a szakmai tudás átadása mellett az emberség, az empátia és a segítség szándéka is megvolt bennem. Oktatói munkám elismeréseként tekintem, hogy sokan a mai napig tartják a kapcsolatot velem egykori hallgatóim közül.

Említettem, két fiam van. Mindketten már családostok. A kisebbik fiam szintén megfertőződött a szakmámmal, ő Budapes-

ten dolgozik. A most négy és fél éves első kislányunknak maga volt számunkra a legnagyobb boldogság. A nagyobbik fiam Szege-den él, ott is megszületett a tüneményes, most hat hónapos kislányunknak.

Szabadidőmben szívesen olvasok és gobelinezek. Anyai nagymamám túl a nyolcvanadik évén is gobelint hímezett, annak idején kaptam tőle ajándékba pár darabot. Úgy öt éve arra gondoltam, hogy miért ne próbálhatnám meg én

is? Ami igazán inspirált a Nagy munkái mellett, az Esztergomi Keresztény Múzeumban látott *Lány unikornissal* c. középkori németalföldi falikárpit. Elhatároztam, nekem is meglesz, most készítem éppen. Elsőre egyszerűnek tűnik, de sok-sok színt kell alkalmazni. Autodidakta módon kezdtem el gobelint varrni. A neten csoportokba tartozom, mint pl. a gobelinvarok.hu és egyéb kézimunkacsoportok, ahol több százan megnézik a feltett munkákat, köztük az enyémekeket is. Jó érzés a sok dicséret.

Az alapok, fonalak ismerete az internet segítségével történt. Először egyszerű kis mesefigurát varrtam ki. Később következtek a virágok, csendéletek. Az igazi kihívást a tájképek jelentették, aminek az a szépsége, hogy rengeteg árnyalatot kell megjeleníteni – itt jön elő a képzelőerő és az egyéni kreativitás. Családi fotókat is varrtam már ki tűgobelinnel. Ott az arcok jelentik az igazi kihívást!

Pár éve meghívást kaptam egy kiállításra, de Békéscsaba túl messze volt, és személyesen is részt kellett volna vennem. Így lemondtam róla, megelégszem a család, az ismerősök elismerésével. Elmondhatom, hogy saját magam szórakoztatására művelem, de figyelemmel kísérem e műfaj változásait a világhálón keresztül. Következő kihívásom a fekete-fehér árnyképek lesznek, hiszen a fiatalabb generáció a modernebb képeket szereti, és valljuk meg, a korszerűen berendezett lakásokba az illik inkább.

Szívesen venném, ha tapasztalatcsere végett neten felvehetnénk a kapcsolatot olyan nyugdíjasainkkal, akik szintén ezt a hobbit űzik.

Remélem, meghoztam a kedvet e szép időtöltéshez!

Bartáné Barcsik Mária
Esztergom

Sport, zene, barkácsolás

Székesfehérváron született Besszer Zoltán, az a kollégánk, aki a kézművesség mellett sportolással és zenéléssel tölti el szabadidejét. Szolgálati járadékosként sikerült olyan, örömmel végzett elfoglaltságot találnia, amelynek révén elérendő célokat tűzhet ki maga elé, társas kapcsolatai ezáltal tovább gazdagodnak. Ebben a lapszámomban mások is bemutatkoznak „ifjú nyugdíjasaink” közül, jó megismerni őket.

– Mély kötődése lehet a sporthoz, ha még ötvenhat évesen is talál benne motívációt...

– Tizennyolc éves koromig a tanulás mellett (gyakran annak rovására) a sport töltötte ki az életem nagy részét. Labdarúgás, kézilabda, röplabda, torna, evezés voltak azok a sportágak, amelyeket rendszeresen űztem. Külön kiemelném az evezést, ami nagyon mélyen megragadt bennem, illetve a jégkorongot, amit ugyan csak nagyon amatőr szinten próbáltam meg. Sajnos, azonban amikor elkezdtem dolgozni, a sportolást teljesen abbahagytam, kivéve persze a testületi sportnapokat, de azon kívül nem sportoltam. Jött a családalapítás, házépítés és természetesen a munka, amit 1983-ban kezdtem, és néhány év kivételével a Vám- és Pénzügyőrségnél végeztem 2010-ig. Ekkor vonultam nyugállományba, majd lettem szolgálati járadékos.

– Elég fiatalon került ebbe a státuszba, egy negyvenhat éves ember még nem „érett” a nyugdíjas életre. Sok pénzügyőr kolléga nem tudott megküzdeni ezzel az önként vállalt vagy kényszerűségből elfogadott élethelyzettel... Ön hogyan hidalta át az aktív korszak és a nyugállomány közti szakadékot?

– Természetesen aktívan! Mivel nem szerettem soha unatkozni, illetve 2006 körül felfedeztem ismét a jégkorongot, így a szabad időmben elkezdtem ezt űzni egy amatőr csapatban. A sporton keresztül bekerültem egy olyan közegbe, ami a mai napig is az életem egyik jelentős részét teszi ki. A játék mellett lettem a jégkorong játékvezetői vizsgát, majd a következő évben a sportbírói vizsgát is. Sajnos nem sokkal a játékvezetői vizsga után sérülést szenvedtem, illetve leszoktam a dohányzásról, így alaposan el is híztam, abba kellett hagynom a bíráskodást, de a versenybíráskodást a mai napig is gyakorlom. Elmondhatom, hogy az ország kirakatcsapatának meccsein dolgozom, mellette nemzetközi válogatott meccseken, valamint korosztályos világbajnokságokon is dolgoztam.

– A kért fotó viszont egészen másról szól...

– A térsérülésem miatt minden sporttevékenységet abba kellett hagynom, ami nem segített a túlsúlyomon... Tavaly nyáron egy családi program keretében elmentünk a Velencei-tóra, ahol az evezős pályán sárkányhajóverseny volt. Ekkor elgondolkodtam, vajon miért nem jutott eszembe, hogy van egy olyan sport, amihez a lábamat nem nagyon kell használnom? A versenyt követő héten megkerestem a sárkányhajó egyesület vezetőjét, hogy járhatnék-e edzésekre. A csapatban szeretettel fogadtak, így azóta folyamatosan járok edzésre. Bár a vírushelyzet gátolt idáig, de erre az évre megkaptam a versenyengedélyemet, így folyamatosan a felkészülésem. Az ideai céljaim közé tartozik, hogy amennyiben az edzettségem meg a csapat vezetése úgy látja, hogy indulhatok versenyeken, szeretnék magyar bajnok lenni.

– A sportoláson kívül azonban van még más hobbija is, jól tudom?

– Igen, a sport mellett nagyon szeretek fával dolgozni, így berendeztem egy műhelyt magamnak, ahol minden olyan dolgot megcsinálok, amit csak elképzelek, így készítettem már tóurakenu, sárkányhajó, illetve egy hajlított nyelű evezőlapátot. Az egyszemélyes kenum (outrigger) építése is folyamatban van. De készítettem már egy kedves zenész társamnak indián szertartási pipát is. Ha már szóba került a zenélés, egy éve alakítottunk egy zenekart, s már túl vagyunk két fellépésen. A zenekart egy NAV-os pénzügyőr kollégával, illetve egy ilyen értelemben kívülálló társunkkal (akinek a felesége NAV-os) alakítottuk. Jómagam basszusgitáron játszom. De ne feledkezzünk meg a Székesfehérvári Nyugdíjas Klubról se, ahol régi kedves kollégákkal, illetve olyanokkal, akikkel együtt vonultunk nyugdíjba, szoktunk találkozni, közös programokon részt venni, ami remek időtöltés, feltöltődés, hiszen a rengeteg történet, beszélgetés, borozgatás, bográcsozás, s minden közösségi program teljesebbé teszi az életünket! Végül kívánom mindenkinek, aki megteheti, hogy foglalkozzon azzal, ami feltölti, kikapcsolja és jó érzéssel tölti el, hiszen az élet sajnos rövid, ki kell használni minden pillanatát!

– További, hasonlóan aktív nyugdíjas éveket kívánok!

B. Gados Júlia

GYÁSZ

Előző lapszámunk megjelenése óta **Szakács Tamás** ny. pénzügyőr őrnagy (88) nyíregyházi, **Izsépy Andrea** ny. pénzügyőr alezredes (59), **Takács Barnabás** Borsod m. Adóügyi Klub (84), **Lukácsné Patkó Mária** ny. adóellenőr (64) miskolci, **Molnár József** ny. pénzügyőr őrnagy (85) székesfehérvári, **Sándor Jánosné** ny. ügyintéző (69) diósgyőri, **Márkus János** ny. pénzügyőr százados (94) tállyai, **Mikics Lajos** ny. pénzügyőr őrnagy (76), **Kerezi Éva** ny. APEH KAÜ munkatárs (78), **Vári Jánosné** APEH É-Bp-i Igazgatóság (75) budapesti, **Oroszfalvi Gábor** ny. pénzügyőr százados (75) soproni, **Jónás Sándor** ny. pénzügyőr zászlós (65) záhonyi nyugdíjastársunk elhunytáról kaptunk értesítést.

Nyugodjanak békében!

Közép-Dunántúl

A közép-dunántúli régióknak mind a hat klubja jól működött az elmúlt négy évben is. Lényegében az elmúlt években jelentős változás nem történt, jómagam személyesen meglátogattam a klubokat, ami elsősorban az éves találkozók alkalmával volt rendszeres.

Illetékességi területünkön három igazgatóság van: a Komárom-Esztergom, a Fejér és a Veszprém megyei. Jó a kapcsolataink az igazgatókkal, a vezetők minden segítséget megadnak a kluboknak, még különleges esetekben is. Ahol igényelték a klubok, a helyi önkormányzatok még anyagi támogatást is adtak és adnak. Minden klub rendelkezik irodahelyiséggel, kivételt képez a Komáromi Vámos Klub, amely a Tatabányai Igazgatósághoz tartozik. Az igazgató asszony csak Tatabányán tudna helyiséget rendelkezésre bocsátani, amivel a klub nem tud élni, mivel a tagok többsége Komáromban lakik. Ezért, figyelemmel a Komáromi Önkormányzat vezetőségével való kiváló kapcsolatra, a polgármester úr kérésre mindig tud biztosítani helyiséget a klub számára. Az év végi találkozót a helyi étterem teszi lehetővé számukra, ellenszolgáltatás nélkül.

Az elmúlt évben, figyelemmel a vírusra, csak korlátozással tudtak a klubok összejöveteleket szervezni. Kivételt képeztek a székesfehérvári klubok, amelyek voltak kirándulni, a vámos klub még kerti összejövetelt is tudott tartani a korlátozó előírások betartásával. A sikeres önkormányzati pályázatuk révén

kapott összegből az adóügyi klub már több alkalommal jutott plusz kirándulási lehetőséghez.

Ide sorolható a veszprémi adós klub, amely kisebb rendezvényeket szervezett. Kiemelkedő esemény volt 2019 decemberében a Veszprémi Pénzügyőr Klub negyedszázados jubileumi ünnepe, amelyre a balatonfüredi adós üdülőben került sor. A klubnak rendszeres, éves programja a bormustrával, közös főzéssel egybekötött majálisa Balatonfüreden, amelyre mindig meghívják az igazgatóság vezetőit és a pénzügyőr kollégákat.

A Szövetség éves nagy programját, a Nyárbúcsúztató Fesztivált ugyan látogatják klubjainktól, de a főzőversenyen való részvételre eddig még nem akadt vállalkozó a régióknban. Szinte mindegyik klub az év végével meglátogatja az egyedülállókat és ajándékot ad át részükre. Sajnos van rossz hírem is, a székesfehérvári vámos klubnál az elmúlt évben öt haláleset történt, amelynek következtében a klub létszáma 17 főre csökkent. A többi klubnál nem volt jelentős az elhunytak száma.

Végezetül, mint azt már korábban szóban is jelentettem elnök úrnak, figyelemmel életkoromra és egészségi állapotomra, a továbbiakban már nem tudom betölteni funkcióimat. Remélem, a kiszemelt utódok vállalják a klubvezetői és a régiófelelősi feladatokat, a küldöttek megválasztják őket, így a NAV NYOSZ közép-dunántúli régiójában tovább folytatódhat a nyugdíjasok közösségi élete,

Dobos Károly

leköszönő régiófelelős

Közép-Magyarország

A Közép-magyarországi régió pénzügyőri ág a Dunakanyar és Fővárosi Pénzügyőr Klubokkal kezdte meg négyéves tevékenységét. Mindkét klubnak volt nehéz időszaka, főleg a klubösszejövetelek helyszíné tekintetében. A dunakanyariaknak a verőcei oktatási központ, míg a fővárosiaknak a Mátyás utcai étterem hiánya okozott nehézséget. Szerencsére a tavalyi év elejére minden rendeződött, és úgy tűnt, hogy végre ismét elkezdődhet egy „normális” klubév. Csakhogy eljött 2020 márciusa, na de erről majd később.

A szociális tevékenység keretében a betegeket, a mozgásukban korlátozottakat a fent nevezett klub tagjai rendszeresen látogatták, sőt több látogatást is megejtettek volna, ha a meglátogatandó személy, vagy a hozzátartozó nem utasítja el a megkeresést. A személyes kontaktust mellőzve, telefonon, elektronikus úton keresztül tartották olyanokkal a kapcsolatot, akikről már rég nem hallottak, vagy tudták, hogy gyengélkednek. A kerek évfordulós társakat emléklappal, tárgyjutalommal köszöntötték minden év klubösszejövetelein. A két klub keménymagja (kb. 25-25 fő) rendszeresen részt vett különféle külsős programokon, számtalan kiránduláson, azok megszervezésében, a klubnapok levezetésében, a vásárlásokban, terem díszítésében.

Ez így ment évről évre, és akkor elérkezett 2020 márciusa. Mindenki előtt ismert, hogy ekkor Magyarországot is elérte a COVID-19 világitvány. A szövetség – az előírásokat, a kormányrendeletet figyelembe véve – megtiltott mindennemű találkozást, összejövetelt, így országosan leállt a klubélet. Az enyhítést követően – június közepe –, azonban ismét beindult mindkét klubban az élet, egészen a következő zárásig, október végéig.

Az enyhítés alatt, a 2020. július 22-i NAV NYOSZ küldöttértekezletén régióknkat érintő változásra is sor került. A küldöttek egyhangúlag jóváhagyták a szövetség elnökségének azon javaslatát, hogy a balassagyarmati, a salgótarjáni pénzügyőr és adóügyi klubok, ezt követően a Közép-magyarországi régióhoz tartozzanak. A klubok közti átjárhatóságot, kölcsönösséget – ami a két régi „középmagyaros” klub esetében kezdetektől megvolt – a három új klubbal sajnos már nem lehetett érvényesíteni a fentebb említett vírushelyzet újbóli szigorítása miatt.

Elmondhatom, hogy a mögöttünk hagyott négy év során szoros maradt az együttműködés az elnökség tagjaival. A Közép-magyarországi régió valamennyi klubtagja és a magam nevében is szeretném megköszönni dr. Kaizinger Tibor elnök és Horváth Zoltán pénzügyőr alelnök uraknak, illetve valamennyi elnökségi tagnak a segítségét, támogatását.

Remélem, hogy az új Közép-magyarországi régiófelelőst is segíteni, támogatni fogja majd mind az öt klub tagsága és az új elnökség. Legyetek partnerek ebben ugyanúgy, mint ahogyan eddig is tettétek!

Csik Bálint

leköszönő régiófelelős

a Mi lapunk

Alapítva: 1998-ban

Kiadja a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugdíjasainak Országos Szövetsége, 1093 Budapest, Mátyás u. 16. Telefon: 06/1 550-1176 • Felelős kiadó: Dr. Kaizinger Tibor, a NAV NYOSZ elnöke
• Szerkesztő: Bogschützné Gados Júlia • Szerkesztőbizottság: dr. Bálint László György, Bozányné Nemes Rita, Horváth Attila, Horváth Zoltán, Untener Erika